

Fantasia d'una nit d'istiu

A l'amig

Don

LEANDRE

Bertran

afectuosament i amb admiració

Quietut...

Al fons del mon, la nit. Estels jugant amb els palets esmolats per la moxaina eterna del rec. Fregadís d'aire blau i de boires platejades. Lassituts de somni discret brodant la llar adormida. Llambree de vides inconegudes en les venes interminables dels camins. Sospirs de misteri en la pau de les avingudes. Nit d'istiu. Silenci...

Ara ha caigut el ressò bronzejant de l'hora primera. Com un miracle violeta. L'eco acerat de la gran batallada ha nibat de majestuosa ressonança la suprema oració de la terra. És l'hora que l'eternitat recomença.

En aquesta hora el Criador devia donar conença a la obra meravellosa del gran infantament. Sota l'oberta rialla de l'estelada, en una nit com aquesta, degué pintar la superfície del planeta amb el sospir dolcíssim de la seva mirada; degué arpejar la tonada de cada font i el gemec de cada rin amb les notes dormides en el pentagrama de la neixent harmonia; degué deturar el panteix de la Naturalesa en el suprem instant que els pits de la terra inlaven la gegant prominència de cada muntanya.

En una nit com avui, exaltat per la sublimitat creadora de la seva paraula, degué florir la forma esplendent de la primera verge, blanca com un petó de lluna i tendra com una besada d'infant, enganyadora com la difosa llunyania d'aquesta nit platejada.

Ara plou, des de la parpella del No-res, el llàgrimeig tremolós de la rosada; es fon, incendiada de desig, la pregària d'amor de cada promesa; passa un alè d'aire tebi com una cançó de bressol i tota la selva murmura condormida; en el vellut inanimat de cada xiprer hi ha una oració que degota recordances en el repòs de les tombes solitàries.

Quietut... Nit d'istiu...!

És l'hora que l'eternitat recomença.

RAFAEL VILÀ BARNILS

Fabrica de
Anissats
Licors i
Aixarops

Anton Gualba

ARGENTONA

Despatx Central
Santa Teresa, 30
Telèfon n. 64

MATARÓ